

РЕШЕНИЕ

№ 2989

гр. София, 20.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 70 СЪСТАВ, в публично заседание на десети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: В.Б.В.

при участието на секретаря ЦВ.Б.Т.
като разглежда докладваното от В.Б.В. Гражданско дело № 20221110152043 по описа за 2022 година

Производството по делото е образувано по искова молба, депозирана от ЗД „Е“ АД срещу ЗАД „А“ АД с иск по чл. 411 КЗ за 2195,31 лева изплатено обезщетение по имуществена застраховка № *****/29.12.2016г., както и законната лихва от подаване на исковата молба, претендира разноски.

Вземането ищецът твърди да произтича от регресно вземане на ищеца по застраховка Гражданска отговорност и настъпило застрахователно събитие – ПТП на 08.08.2017г. в гр. Ф, Република Г, между застраховано МПС при ищеца Ф.Ш. с рег. № **** и МПС Опел с немска регистрация, като щетите били нанесени от ремаркетото, прикрепено към първото МПС с отделен рег. № ****, което пък е застраховано при ответното дружество. На това основание и цитирани чужди и национални норми ищецът твърди, че половината от изплатеното общо 4390,62 лева /равностойността на 2244,89 евро/ следвало да се покрие от ответника – застраховател на ремаркетото.

Ответникът не оспорва основните фактически твърдения по наличието на застрахователните правоотношения, по извършеното плащане и механизма на ПТП, но оспорва изцяло иска, прави възражения, подробно изложени в отговора, включително, че приложимото право не е немското по место-настъпване на ПТП, а българският закон – чл. 479 КЗ. Моли искът да бъде отхвърлен, претендира разноски.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и взе предвид доводите и възраженията на страните съгласно чл. 235, ал. 2 ГПК, приема за установено от фактическа страна следното:

Представена е преписка по щета № 7000042944/13.09.2017 г., заведена пред ЗД „Е“ АД, във връзка с ПТП, настъпило в Г, на 08.08.2017г.; като застрахован е посочено лицето

Вежди Раиф Хълми, а автомобилът, относно който е сключен застрахователният договор е „Ф.Ш.“ с рег. № *****, за което е представена и застрахователна полица № *****.

По делото е представена извадка от имейл, адресиран до ищеца, изпратен от кореспондента за уреждане на претенции в страни от системата „Зелена карта“ /Van Ameyde/ за изискване на информация относно наличието на валидна застраховка „Гражданска отговорност“ относно превозното средство с рег. № *. В отговор на запитването, ЗД „Е“ АД, е потвърдило наличието на посочената застраховка за автомобила с рег. № *****.

Представен е документ от Инспекция на пътната полиция в гр. Ф, съдържащ констатации относно настъпилото ПТП /л. 36/.

Приложени са в превод писмо от адвокатска кантора до прокуратурата в Г, за изискване на файл, във връзка с ПТП от 08.08.2017г., генерално пълномощно в полза на адвокатската кантора; писмо до Инспекцията на пътната полиция в гр. Ф с искане да се изпратят актовете, писмо до Държавната прокуратура във връзка с процесното ПТП. Приложени са още и писмо от Инспекция на пътната полиция, Ф, до Държавната прокуратура; писмо до Инспекция на пътната полиция – Ф. Приложен е документ с констатации относно процесното ПТП и искане за идентифициране на водача /л. 41/. От приложените писмени доказателства се установява, че процесното МПС и собственикът му, са били идентифицирани от немските власти, установено е и лицето, което е шофирало автомобила. Приложени са доказателства относно снети свидетелски показания от водача на увреденото МПС във връзка с настъпилия инцидент. Представен е документ, изготвен за прокуратурата в Г, съдържащ информация за ПТП /протокол/, от който се установява, че водач 2 /управлявал увреденото превозно средство/, се движел по магистрала А6 в посока Хайлборн, изпреварвайки камион, след което се върнал обратно в дясната лента, където се приближил до водач 1 /управлявал автомобил с ремарке/, като предприел изпреварване на последния. След като водач 2 бил на нивото на водач 1, последният се насочил към лява лента без да сигнализира за това си действие, с цел да изпревари движещо се пред него превозно средство. При тази ситуация, водач 2 се изнесъл максимално вляво, но въпреки това бил ударен в страничната си част.

Представено е писмо от Държавната прокуратура в Н-Ф, адресирано до Р.Х.О, за уведомяване на посоченото лице за водено срещу него досъдебно производство във връзка с процесното ПТП. Представено е и определение за прекратяване на воденото производство.

Приложено е копие от свидетелство за регистрация на МПС.

Видно от определение на Прокуратура Н-Ф, на лицето Р.Х.О е повдигнато обвинение за неоторизирано напускане на мястото на ПТП.

По делото е представено писмо от горепосочената адвокатска кантора, адресирано до кореспондента за уреждане на претенции в страни от системата „Зелена карта“ /Van Ameyde/, с информация за извършеното разследване и претенция за плащане.

Приложени са две фактури /от 07.12.2017 г. и от 17.01.2018 г./, в които са

обективирани извършените дейности с цел репарирание на вредите по увреденото МПС. Видно от приложените доказателства, от адвокатската кантора била отправена претенция до кореспондента за уреждане на претенции в страни от системата „Зелена карта“ /Van Ameyde/ за погасяване на сумите по посочените фактури, като е изпратен отговор по имейл с изчисления на дължимата сума. Писмо с дължимата от ЗД „Е“ АД сума, било изпратено до дружеството ищец, с посочен размер на съпричиняване от страна на застрахования при ищеца водач – 75 %, т.е. 1 969,72 евро, като с начисляване на съответните такси, дължимата сума възлязла на 2 244,89 евро, за което била издадена фактура от 22.02.2018 г.

Представено е писмо от Немско бюро – Зелена карта, видно от което, с оглед промяна в законодателството, в случай на произшествие, причинено от използването на комбинация от камион и ремарке, вътрешната отговорност се носи изцяло от теглещото превозно средство /камиона/.

Приложен е доклад по щета № 7000042944, съгласно който, на кореспондента за уреждане на претенции в страни от системата „Зелена карта“ /Van Ameyde/, следва да се изплати сума в размер на 2 244,89 евро.

Към писмените доказателства е представена регресна покана, адресирана от ищеца до ответника, както и отговор от страна на последния, с който мотивира отказа си да плати претендираната сума във връзка с процесното ПТП.

Приложено е извлечение, като доказателство за извършено плащане от ищеца в полза на кореспондента за уреждане на претенции в страни от системата „Зелена карта“ /Van Ameyde/, за сумата от 2 244,89 евро.

Видно от справка за наличието на сключена застраховка „Гражданска отговорност“, към момента на ПТП, такава е била налице по отношение на автомобила с рег. № *****.

По делото е изискана и съответно получена информация относно приложимото немско право към 08.08.2017 г., като е посочено, че относно случаите на ПТП преди 17 юли 2020 г., застрахователите на гражданска отговорност за теглещото превозно средство и на тегленото превозно средство, отговарят солидарно /по правило наполовина/. Информацията съдържа извлечения от относими закони, приложими при различни хипотези.

При така установената фактическа обстановка съдът достигна до следните **правни изводи:**

По иска с правно основание чл. 411 КЗ, в тежест на ищеца е да докаже наличието на следните предпоставки: договор за имуществено застраховане, в срока на застрахователното покритие на който и вследствие виновно и противоправно поведение на лице, чиято имуществена отговорност е застрахована от ответника, е настъпило събитие с нанесени имуществени щети, като в изпълнение на договорното си задължение, застрахователят е изплатил на застрахования застрахователното обезщетение в размер на действителните вреди.

По делото не са спорни обстоятелствата относно наличието на застрахователното правоотношение, на извършеното плащане и механизма на ПТП.

Спорният между страните въпрос е относно приложимото право – българското или немското.

Съдът споделя постановките в решение № 685/30.03.2022 г., постановено по в. гр. д. № 10877/2021 г. по описа на СГС, III-Б състав, които са в смисъл, че според Решение на Съда на ЕС от 21.01.2016г. по съединени дела C359/14 и C-475/14, при пътнотранспортно произшествие, причинено от теглещо превозно средство, снабдено с ремарке, приложимото право спрямо регресния иск на застрахователя на теглещото превозно средство, който е изплатил обезщетение на пострадалия при произшествието, предизвикано от водача на това превозно средство, срещу застрахователя на тегленото при произшествието ремарке, се определя съгласно чл. 7 от Регламент № 593/2008 г. (Регламент "Рим I"), ако правилата на деликтната отговорност, приложими спрямо това произшествие по силата на чл. 4 и следващите от Регламент № 864/2007 г. (Регламент "Рим II") предвиждат разделяне на задължението за поправяне на вредите, т. е. предвиждат отговорност на собственика или държателя на ремаркетото наред с отговорността на собственика или ползвателя на теглещото превозно средство за възстановяване на вредите на пострадалото лице.

В т. 54 от горепосоченото решение изрично се посочва, че задължението на застрахователя по застраховка "Гражданска отговорност" да обезщети причинена на пострадало лице вреда не произтича от настъпването на самата вреда (чийто фактически състав, но и кръга лица, отговорни за обезщетяване на вредата, действително се определят според приложимото право по чл. 4 и следващите от Регламент "Рим II"), а от договора, който го обвързва с отговорното застраховано лице, а в т. 61 и 62 от същото решение, се посочва, че на първо място следва да се определи по какъв начин следва да бъде разпределено обезщетението за претърпените вреди в полза на пострадалото лице между водача и собственика на теглещото превозно средство, от една страна, и от друга страна, държателя на ремаркетото, в съответствие с правилата на приложимото национално право по силата на Регламент "Рим II", а на второ място следва да се определи, в съответствие с чл. 7 от Регламент "Рим I", кое е приложимото право спрямо договорите за застраховка, сключени между застрахователите – ищци в главните производства, и съответните застраховани от тях лица, за да се прецени дали и в каква степен тези застрахователи могат по пътя на суброгацията да упражнят правата на пострадалото лице спрямо застрахователя на ремаркетото. От изложеното следва, че член 7 от Регламент № 593/2008 се прилага в случаите, в които правилата на деликтната отговорност, приложими спрямо това произшествие по силата на член 4 и следващите от Регламент № 864/2007, предвиждат разделяне на задължението за поправяне на вредата. Такъв е и настоящият случай – приложимото материално право в отношенията между пострадалия и застрахователя на влекача е това на ФРГ, което предвижда **разделяне на отговорността между застрахователя на влекача и на ремаркетото** /видно от приложената информация за съдържанието на немското право по релевантния за настоящия процес въпрос/. Поради това приложимото материално право в отношенията между

застрахователите на влекача и на тегленото от него ремарке следва да се определи по реда на член 7 от Регламент № 593/2008. Съгласно чл. 7, пар. 2, доколкото приложимото право не е било избрано от страните, договорът за застраховка се урежда от правото на държавата, в която е обичайното местопребиваване на застрахователя. В случая страните не са избрали приложимо право, като и двамата застрахователи са със седалище и място на дейност в РБ, поради което и приложимо е българското право /в този смисъл решение № 261552/29.11.2021 г. по т. д. № 873 / 2020 г. на ТО VI-15 състав на Софийски градски съд и др./.

Съгласно нормата на чл. 479, ал. 1 КЗ (приложимо право съгласно чл. 7 от Регламент "Рим I"), вреди, нанесени от ремарке, което е свързано с моторно превозно средство и е функционално зависимо от това моторно превозно средство по време на движение, и/или когато то се е откачило по време на движение, се покриват от застрахователя по задължителната застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, свързана с притежаването и ползването на теглещото моторно превозно средство. Следователно отговорността на ответника по процесния договор за застраховка "Гражданска отговорност" не включва задължение за обезщетяване на вреди, нанесени при движение на ремаркетото от теглещо превозно средство. Ето защо предявеният от ищеца срещу ответника – застраховател на гражданската отговорност на тегленото ремарке иск по чл. 422, ал. 1, вр. чл. 411 КЗ се явява неоснователен и следва да бъде отхвърлен от съда.

Предвид изложеното, предявеният от ЗД „Е“ АД срещу ЗАД „А“ АД с иск по чл. 411 КЗ за 2195,31 лева /представляваща ½ част от стойността на платено застрахователно обезщетение по застраховка "Гражданска отговорност" съгласно полица № ***** за причинени вреди на МПС Опел с немска регистрация вследствие на ПТП от 08.08.2017 г., е неоснователен и следва да се отхвърли изцяло.

По разноските:

С оглед изхода на спора и на осн. чл. 78, ал. 3 ГПК, право на разноски има ответникът, в полза на когото следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв.

Воден от горното, Софийски районен съд

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от ЗД „Е“ АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление – гр. София, бул. „ХР.К.“ № 43 срещу ЗАД "А" АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр. София, район „С“, ул. „СТ.К.“ № 2, иск с правно основание чл. 411 КЗ за сумата 2 195,31 лв., представляваща регресно вземане за 1/2 част от изплатено обезщетение по имуществена застраховка № *****/29.12.2016г. като НЕОСНОВАТЕЛЕН.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 3 ГПК ЗД „Е“ АД, ЕИК *****, да заплати на ЗАД "А" АД, ЕИК *****, сумата от 100 /сто/ лева, юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____